

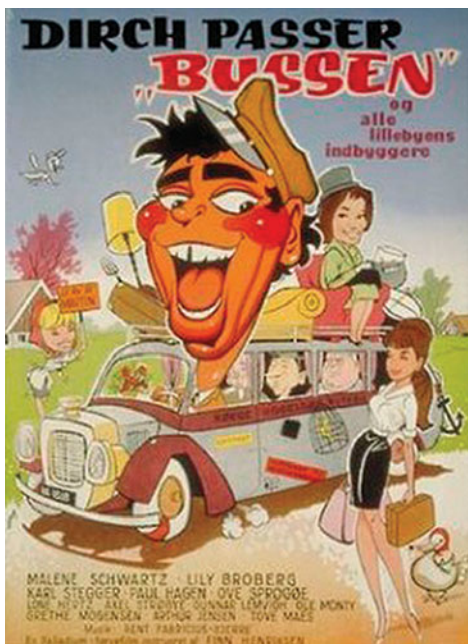
UNGE I KØGE

Mens børnene havde det sjovt, var de unge teenagere knap så tilfredse. Køge var dødkedelig! Man kunne godt gå til sport, gymnastik, spejder osv., men der var ikke rigtig nogen steder, hvor unge kunne samles, hygge sig, høre musik og danse. De steder, hvor der af og til skete noget, som fx i "Landsbyen" på Torvet, var for unge over 18 år, men i årene op til 1960 bestod musikken især af danskpop og gamle evergreens, der ikke sagde de unge noget.

TV gad de unge ikke, og så var der "Bio" på Torvet, men heller ikke her stod de unge i kø. De store hits var danske lystspil med Dirch Passer i alle mulige roller, gangsterfilm og danske eller amerikanske heltefilm om besættelsen og 2. Verdenskrig. Kun når der var danske ungdomsfilm som "Ung leg", "Balladen om Carl-Henning" eller "Lev stærkt – dø ung" med tidens store idol, James Dean, var der noget at komme efter.

Det blev musikken, der satte gang i ungdomslivet i Køge. Navne som Elvis Presley, Tommy Steele og Cliff Richard slog igennem fra midten af 1950'erne, og så gik det stærkt. Flere af dem, der var unge i 60'erne husker nærmest tiden i Køge som en lang musikfest.

Bio på Torvet. Biografen blev opført i 1939 direkte ud mod Torvet. Folk skulle trækkes til, så biografens facade skulle se ud af noget. Danske lystspil var en sikker kassesucces hver gang. Foto fra 1980'erne og plakat fra 1963.

Mange unge havde lært at spille et instrument enten i Køge Skoleorkester eller ved selv at prøve sig frem. Nu var det guitaren, det gjaldt. Rock-, beat- eller pigtråds-musik blev øvet i kældre og garager overalt i byen. Noder var der ingen af, så plader eller båndoptagelser af udsendelser fra piratsenderen "Radio Mercur", der lå på et skib ude i Øresund, blev spillet igen og igen, indtil grebene sad der.

Arbejdsdreng med anderrumpefrisur. Mange unge gik efter lønnen som ufaglært arbejder eller som løsarbejder. En læreplads eller en boglig uddannelse var der ikke mange penge i her og nu. Foto fra Bygaardsstræde omkring 1965.

UNGDOM OG GALSKAB

Snart blev Køge Sjællands "rockby" med flere lokale bands. Køge lå også så tæt på København, at mange kendte danske og udenlandske orkestre kom til Køge for at spille. Den slags gæstebesøg satte byen på den anden ende, og så kunne Køges egne "rockstjerner" optræde som opvarmningsbands, inden stjernerne gik på scenen.

Hele vejen op gennem 1960'erne var der gang i byen mange steder. Ungdommen begyndte at få flere penge mellem hænderne, så rockkoncerterne blev efterhånden en ganske god forretning både for restauranter og værtshuse og for "pæneresteder", som Teaterbygningen, Køge Roklub, Odd Fellow-gården, Tøxen Skole, Søndre Skole og i byens ungdomsklubber. Byens voksne så måbende til og rystede på hovedet af al den råben og skrigen, der var en del af den nye ungdomskultur. Pæne folk var dog sikre på, at pigtråd kun var noget pjat og en modedille, som snart gik over. Sådan gik det bare ikke, selv om fx Dagbladet flere gange skrev bekymrede artikler om ungdommens tosserier med overskrifter som:

D-set fra Køge. Køge var Sjællands rock og pop centrum i 1960'erne. Spillesteder var der nok af, og rundt omkring i garager og kældre hamrede håbefulde unge løs, for at blive gode nok til at gå på scenen. Hvis et orkester skulle slå igennem, måtte der "reklame" til. Opstillingen som seje gutter solgte altid godt. Foto fra slutningen af 1960'erne.

ET MØDE MED GO-GO PIGER OG LANGHÅREDE POP-DRENGE

Vi er ikke bange for at blive døde af pigtråds-musikken – Vi kan lide at danse – Det er livsglæde at danse go-go...

En infernalsk larm fra trommer og pigtråds-guitarer for fuld udblæsning strømmer ud gennem de åbentstående vinduer. Hver gang døren ud til gaden puffes op af en flok unge – opstemt af rødglødende pigtrådsmusik og go-go pigernes ekstatiske rullen med hofter og barm på podiet, forstærkes støjen med adskillige decibel...

Vi når podiet, hvor et par enorme forstærkere brøler de sidst komponerede meter pigtråd ud. En go-go pige i lårkort og med bar mave danser for. Foran podiet står en flok unge i måbende tavshed og kikker med øjne så store som tekopper på en skægget singleguitarist, der synger svensk. At føre en samtale er praktisk taget lige så umuligt som at råbe fra Køge til St. Heddinge. Bag forhængene mellem podiet og scenen kaprer vi et par go-go girls. Hver for sig yndige at se til. Hver for sig udtryk for en epoke, der formentlig slår alt, hvad ungdommen tidligere har fundet på at forlyste sig med...".

Mode i rock. Rockmusikerne var de unges helt store idoler. De første bands spillede i jakkesæt og slips, men det varede ikke længe, før grupperne smed jakkerne og fulgte med tidens oprørske tøjmode.

Foto fra slutningen af 1960'erne.

EN NY UNGDOMSKULTUR

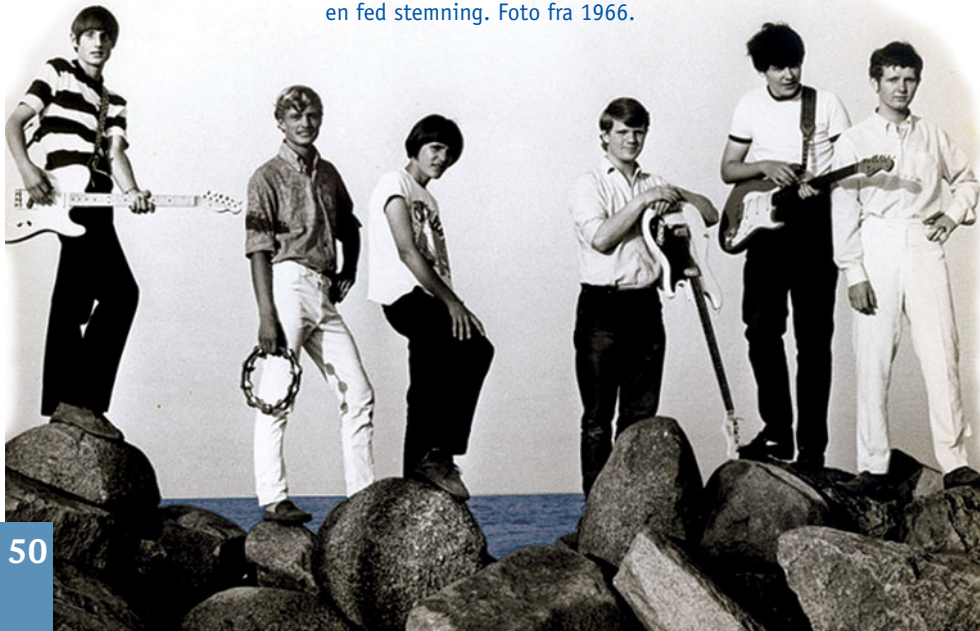
Køge rockede og festede, men dem, der var unge i Køge i 1960'erne, husker ikke, at der tit var uro og ballade. Selvfølgelig var der lidt skubben og masen, når 400-500 unge stod i kø for at komme ind, men politiet blev aldrig tilkaldt. Det ville ellers have været godt stof for aviserne, men den slags skrev de aldrig om. Alle pop-klubberne havde forbud mod at sælge øl og spiritus, så det var sjældent, at nogen havde fået for meget at drikke. Musikken var også med til at forandre moden blandt de unge. Hver gang musikken skiftede stil, skiftede tøjmoden. I 1950'erne var det det hårde look, der var moderne med sorte støvler, sort læderjake og fedtet hår med "anderumpe", mens piger gik med "strutskårter" eller lange snævre bukser. I 60'erne skiftede moden igen inspireret af billederne af idolerne.

The Beatles skabte de langhårede unge iført duffelcoats, uldne veste og tøj, der lignede uniformer. For pigernes vedkommende blev det til lårkort eller "hotpants", som gjorde mange voksne dybt foragede. Det lange hår skabte også vildt røre blandt forældrene, og mange arbejdspladser og militæret nægtede ligefrem at lukke de unge ind, fordi "disse tøsedrenge lignede piger!" Med hippierne og ungdomsoprøret i slutningen af 60'erne blev tøjmoden helt "ustyrlig". Nyt og gammelt tøj blev blandet i en skøn forvirring. Alt tøj kunne bruges og blev sat sammen på nye måder. Og så gjorde det da heller ikke noget, at forældre og andre voksne var dybt foragede og så moden som et tegn på, at ungdommen var helt fortabt.

Liverpool House.

Klubben startede i 1969 i Teaterbygningen.

Navnet hentydede til The Beatles hjemby. Orkestrene var både lokale, bands fra især København og udenlandske. Københavnergruppen Beefaters var et stort rock- og bluesband, der kunne trække fulde huse og skabe en fed stemning. Foto fra 1966.

STOFFER OG PROTESTBEVÆGELSER

De voksnes bekymringer var dog ikke helt ude i skoven. Med hippierne og "flower-power", der kom fra USA, fulgte de nar-kotiske stoffer med i kølvandet. Aviserne var da heller ikke sene til at kæde rock og pigtråd sammen med rygning af hash og eksperimenter med stoffer som LSD.

Forældrene var rædselsslagne, men de unge i Køge mindes slet ikke, at stoffer var et stort problem. Som én af dem siger:

Nogle musikere i de store orkestre røg måske nok en joint, mens de var i Køge, men det lagde vi slet ikke mærke til. Jeg tror faktisk ikke, at jeg kender mere end nogle få, der dengang prøvede hash. Det eneste, vi blev "høje" af, var musikken og stemningen, når der var fuld gang i "popfesten"! Alt det med, at stofferne kom til Køge sammen med pigtråden er én stor løgn. At stofferne senere kom til Køge er en helt anden historie.

Tiden i 1960'erne var en oprørstid, hvor de unge på alle mulige måder prøvede at tage afstand fra den grå hverdag og de voksnes småborgerlige holdninger til, hvordan "pæne" unge skulle opføre sig. Musikken, tøjet og oprøret mod "det pæne" var én måde at give de voksne "fuck-fingeren" på.

En anden var at reagere imod de voksnes reaktionære holdninger. Nogle få unge i Køge valgte at gå ind i nogle af tidens protestbevægelser som fx "Nej til atomvåben" og "Vietnambevægelsen - mod USA's krig i Vietnam". Men som en ung i Køge husker det, så var den slags provokationer noget, der først og fremmest skete inde i København.

Ned med borgerskabet.

1960'erne og 1970'erne var ungdomsoprørets tid. I stedet for filmstjerner satte de unge nu revolutionshelte som Che Guevara op på væggene. Signalerne var tydelige - ned med de reaktionære voksne. Atom-marcherne var en anden måde at udtrykke sin protest på. Che Guevara plakat fra 1971 og foto fra 1960.

KØGE JAZZKLUB

Jazzen holdt også sit indtog i Køge. Jazzklubben var dog for en lidt anden gruppe unge end dem, der kastede sig ud i pigtråd. De rigtige "jazzfans" var især unge fra det bedre borgerskab, som gik på gymnasiet eller var i gang med at læse videre. Den traditionelle jazzmusik var oplagt til jazzballer, men interessen for jazz gik også meget på at diskutere de forskellige stilarter på

klubaftener, hvor medlemmerne mødte op med langt skæg, store islandske sweaters og fløjlsbukser, mens pigerne kom i anorak, flade sko og cowboytøj.

I den tætte røg fra piberygende unge af begge køn, talte man dybt og længe om de rigtige plader, de rigtige orkestre og de rigtige musikere. Hele jazzmiljøet var lidt mere intellektuelt og måske også lidt overlegne over for beat-hysteriet.

Jazzklubben. Tidens jazzfans gad ikke høre på rock'ens larm. Dårlig musik, der bare hamrede af sted. Jazzmiljøet blev et sted, hvor man kunne hænge ud, snakke, ryge og drikke øl langt væk fra flertallets hysteri. Foto fra 1967.

UNGE OG SEX

Unge i Køge mindes ikke, at deres forældre eller skolen gjorde noget særligt ud af at fortælle om det seksuelle. Det har i hvert tilfælde ikke gjort særligt indtryk på dem. En af dem fortæller i dag med et skævt grin om en episode, hvor hans far kom ind på emnet:

Jeg må vel have været en 15-16 år, da min far opdagede, at jeg havde haft en pige på værelset. Hun har nok haft travlt med at rette på tøjet. Da hun var gået, kom han ind på mit værelse med min mor i hælene. Det eneste, han sagde, var: "Du har ikke en gang råd til hjulene på en sæbekassebil, hvordan tror du så, at du har råd til hjulene på en barnevogn!"

Min mor forsvandt rødmende. Derefter kiggede han et øjeblik på mig, så drejede han rundt og gik. Det var vist alt, hvad jeg fik at vide om forplantningens mysterier!

I løbet af 1960'erne blev sexualundervisningen taget op, især af de nye unge lærere. Det var nødvendigt, for den nye ungdomskultur rummede også et nyt syn på sex. Nu skulle man ikke længere være både gift og forlovet, før man gik i seng med hinanden.

Mange forældre til piger drog da også et lettelsens suk, da p-pillen i 1966 blev indført, så alle kunne købe dem i samråd med deres læge.

"Bien og blomsten".

Fri porno. Danmark frigav pornoen i slutningen af 1969. Det satte Danmark på verdenskortet, og pæne folk var foragede. Nu kunne man – også i skolen – tale frit om sex, p-piller og kondomer. I 1973 fulgte den fri abort. Modelfoto 1971.

